

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

De concilio generali unius obedientie in scismate

[urn:nbn:de:bsz:31-300759](#)

De scismate

5

qui non aspicit periculum divisionis cuius
in regno franciae qualis non fuit a diebus
sue institutionis. Et sane eo piculosior est
divisione quam magis intranea / et quam magis inter
capita regni. Et quam sub specie religionis fieri
est. Nam neceperit etiam illud quod dicere scri-
ptura. Amicorum vult recedere ab amico / oca-
siones querit. Et illud decreti. Scisma dis-
ponit ad heresim. quod recedens ab ecclesia / erro-
res fingit ut recte discessisse videat. Et hoc
iam piculus habemus in ianuis nisi celeriter
et cautissime puderimus. Addito quod nulla sit
iplacabilior et irremediabilior divisione quam il-
la quam sit religionis pectorum. In tamen quod in his
casu pateret frater se obsequium posse deo pro
quando fratres. Addito pterea quod magna pars / ne
dicam maior non sponte / sensit in subtractione
nem. Videlicet dum videt quod secuta sunt voluntas
taria et pruissima est obediens et reuerti / nec ob
stat forte ad reuertendum nisi timor. quod sublato
et data audacia ipsi est cum piculo corpore et
reprobata sua et sua onerent volitatem. Quid
si descendenter ad particularia / quod sciens omis-
sum / arbitramur idubius quod rei bui ingens et
borredus pateret aspectus / et stupore rebu-
mentem sola sui cogitatione causaret. Vnde ve
regno huic scandalum / et pestis scismaticae / si
divisione in regno adducatur. sicut iam posuit
in ipso. Sed ve supra modum si nobis heresi
scismatis peccat. quod ipsum scisma irremediabilitate
radicem / et radicatum iungiter alatur / crescat / di-
latetur / atque roboretur.

necessitatem / per medium pontificis sub correctio-
ne. Videlicet itaque anno octavo tractandum habebus nego-
cium inter dominos os et sanguine regio. coi consilium
super absconditum malitiosa / aut acerba contentione,
cum quodbusdam gratia non nimis vincere vel inde
affectat. Et quod non tam timerent de statu suo
in posteris / nec tam affectaret nouam statum exal-
tationem per metiri velle presumerent / iordina-
to / timore / odio / vel saurore / cuiuscumque. Qui
bus in unum congregatus / et ambulare voluntatis in
domo domini cum consensu / spanduntur est in illo quod est
deus pacis / et dilectionis / et cuius locus in pa-
cefactus est. et quod est in medio eorum quod se congregant
in nomine suo. quod ipse expeditus aliquod in
materia misstrahit. Alioquin si seorsum per actiones / et pecunias / et
specialitates / et similitates / et communia
nationes / negotiorum habent de pacem restauranda tra-
ctet. non nisi divisiones crudeliores / et multi-
pliciores generabuntur / et erit immedicabile
vulnus. Et tandem quod dei pietas auertat suis
capita nostra dum precedemus / et ricabimur / imo
dum nos plus quam hostiliter ad mortem preseque-
mur / irruent quantumque / hostes alieni / insidiatores regni bui / ad pandandum et vastandum
patissimum / nos iam non ut hostes suos / sed ut
scismaticos et hereticos / et saracenos liberi-
us preseqnitos inuadent / ut in fabulis aquila fe-
cisse fingitur / derana / et mure / certantibus
Sit utinam vanus iste timor quem timeo
nec tam timere desinam / pusquam quod aliquod remedi-
digens aliud quam queri video / aspicere me
ruero. finit.

Er his omnibus

bincinde factis / et insolitus / spicium est in qua
labyrintho via egressibili positi sumus / et
vincul' via exticabilibus irretiti / quod viae pos-
suerim in rhenibus pedes / et in macul' eorum
ambulemus / iuxta urbem Job. **L**uigi agu-
stienob sunt vindicibus / et cum iugram / quod agere
debeamus. ego in insipientia mea habui video
residui / et soli / cum iosephat rege. n. Parali-
po. ut. Ut oculos nostros ad deum dirigamus / si
forte auertat iram suam a nobis. Si forte non au-
ferat consilium a prudenteribus / et senioribus / sic videtur
hacenus abstulisse. Quāuis habuerit in
tanta pericula abominabilium colluvie in tam
obstinata et incorrecta flagitio / et nephado /
multiplicatio / via expecto et via spo. nisi que
mies di non est nūer / et solus est medicus / quod despato
morbos ad sanitatem adducit. ne glicet an eu
stulta presumptio ois carnis. quod hoc pacem effe-
cerit. **S**i quod autem vel in dubio dicere

Sequuntur quedam

positum dominum Johem Berson edita
tempore scismatis ecclesie.

Datur occasionem sapientibus
ut sapientiores fiant. propono
eorum examinationi propositos
negatiuas / quod sequuntur super
materia consilii huius ob-
edientie. Et quod patet citius si sit expediens
aut non / consilium hominum celebrari et si sic
quaestio debet obseruari.

Non expedit fieri

consilium generale huius obediens / ad tractandum
et sententiam de criminib[us] domini Benedicti si-
bi per quoddam ipsos / et pura de piuria / et scis-
mate / et heresi / aut de suspitione rebemus
super istis. **P**rimo quod obedia ista in se et in
tribus suis diuisa est circa iudicium / de actis
per papam. alijs dicentibus quod bonus est / et suffi-

n.

De concilio generali

cienter obtulit p̄serum nouissime. alij s̄ cōtrariū afferentib⁹. Tractare igit̄ talia corā multitudine tā multipliciter diuisa/ esset poti⁹ induratio ⁊ noua multiplicatio diuisio nū. q̄ illar⁹ sedatio ⁊ attento q̄ ita req̄reret dñs B̄ndic⁹ fieri sup̄ dictis hereticis illos rū q̄ sibi subtraherunt. Secundo q̄ cōciliū hm̄i ad būc finē. aut fieret fm̄ formā p̄scriptā a iure. aut noua inuētiōe. Si pri mo mō stat q̄ b̄ndic⁹ deberet p̄esse etiā sub noua submissione ⁊ tñ rebo stantib⁹ ut stānō videt̄ q̄s loc⁹ esset apt⁹ sibi ad secūritatē cū detineat inclusus. Nec videt̄ q̄ p̄ manētes in subtractione sue vocationi obe dirēt. et ita nibil agere. Si aut̄ fieret cōciliū p̄ nonos modos p̄ter formā iuri⁹/ non videt̄ mod⁹ v̄simil⁹ aīi celebratiōe cōciliū/ quō plati ⁊ p̄ncipes in vñū cōcordarēt. vno volente vñū modū/ altero aliū. et eē tracta tus in tractādo h̄ dispensiosissim⁹ ⁊ sūptu osissim⁹ sine mag⁹ fructu. Tertio q̄ in de terminatiōne hui⁹ materie ncē esset multa p̄currere et allegare/ tāgentia fidē ⁊ mores/ sed tales materias nō expedit in h̄ cōcilio vētilare ad determinādū. p̄t statim dicū est. Quarto q̄ nūc oia p̄t fieri ad vnitatez vniuersalē eccie/ erga alias p̄curendā/ quē admodū si tota hec materia eēt i cōcilio isto terminata/ sine papa remaneat siue nō/ at tento q̄ offert oia q̄ nouiter elect⁹ quecūq̄ possit offerre. imo apō talem aut p̄rali no uiter electo/ fieri possent noue colligiōes et p̄fūrmatiōes peiorib⁹ p̄orib⁹/ et fieret v̄sū militē noua diuisio. aut iā facia cōtinuare tur in hac obediā. Non expedit fieri cōciliū ad tractādū determinatiōne materias si/ dei. Rō ad h̄ q̄ esset dare occasiōe scādali ⁊ piculī magni i fide nr̄a. si aliō determinār̄ ista p̄s siue altera/ in materia q̄ oēstāgit. et q̄ ab oib⁹ d̄z̄ approbari. quē admodū patuī de latinis ⁊ grecis. Facile tñ eēt ⁊ v̄simile q̄ determinationē in bac pte factaz/ non approbaret altera p̄s. p̄fūm si in aliq̄ tāgi videreſ stat⁹ eoꝝ in materia hac scismatis. sicut tñ tāgeret etiā apud istā p̄tē. Et forte ita apud aliā dñr multe assertiones de fide in q̄b⁹ esset aduersissima s̄nia int̄ diuersas obediētias. imo ⁊ inter multos eiusdē obediētiae. Ut sup̄ materia appellatiōes a pa/ pa. Et super eo q̄ renuēs cedere/ aut cessio nē facere est scismatic⁹. Et q̄ non adherēs subtractioni est suspect⁹ de scismaticē/ vel ecclesie aduersus/ vel in latitudine scismati

corum/ et ita de similibus multis/ Constat q̄ de p̄ma istaz p̄positionū est cōtrouersia i regno francie apud theologos ⁊ decretistā ⁊ inter multos de cōcilio regis ⁊ de plamēto ⁊ alios de vniuersitate. ⁊ inter se mutuo Et de alijs duabus assertionib⁹ similiter ampli⁹. q̄m altera obediētia nunq̄ tales p̄cederet. imo reputaret errorcas p̄ter qđ p̄spicuum est nō esse rūtu talia determinatiōe ⁊ modū auctoritat̄ cōciliū generalis. Sz nec deberēt tales assertiones leuitate in p̄icularib⁹ ponī q̄ reputat̄ habet alij ad iniuriam suā. ut dicere q̄ error sit in fide si asse ratur q̄ stante dubio probabili de papau apud duos contendentes alteri sit adhēre dum/ quia non videtur esse possibile mai⁹ dubiū p̄babile/ q̄ sit in casu presentis scismatis. et tñ vtraq̄ obediētia dicit obediētū dū suo. Et ita de similibus. vt q̄ nō sit alia via humanit̄ iuuenibilis ad sedandū scisma q̄ via cessionis/ cum iam videatur redditia p̄ se inefficac̄ nisi cōcurrat saltē conciliū generale/ quod excludere non bene saperet ⁊ q̄ certe circūstantijs negocior⁹ variatis p̄nt vie ⁊ remedia ad vnitatē habendā/ vario modo repiri. sicut ⁊ necessariū esse experientia p̄is notum facit. Non expedit fieri cōciliū hm̄i ad tractādū reformatōis. Eccie in morib⁹ per modū determinatiōis. Ratio ad h̄ est q̄ ad multa eadē sicut ad p̄cidentem p̄positionē. addito q̄ reformatō ecclie vniuersalis fieri nō p̄t in morib⁹ sine abolitionē multor⁹ statutoꝝ sup̄ excōciato nib⁹ ⁊ ceteris traditionib⁹ nimis multiplicatis/ que nec obseruant̄ nec obfūari p̄t rōnabiliter vbiꝝ p̄ter varietatē moꝝ ⁊ tē poꝝ. Et tñ tales remotiones statutoꝝ ⁊ ca nonū antiquoꝝ/ aut additiones nouoruꝝ fieri neq̄ un rōnabiliter p̄ tota ecclie sine consensu cōmuni. alias posset esse statizdi uersitas nūmia in morib⁹ ⁊ iudicib⁹/ quo ad ea que papa et cōsilii statuerūt. Sicut diceretur q̄ multa bona p̄t ibi auisari ⁊ discuti sed nō determinari/ pauca esset ibi vritatis in cōpatione tanti faci. nam paucirū rōfati et p̄bi faciliter er forte cōgruentus ista considerarent/ extraherent ⁊ ordinaret. Holo tamen dicere q̄n in multis partibus possit ecclia p̄ suas p̄ies reformari/ imo h̄ necesse esset. Sed ad hoc agendū sufficiēt cōcilia p̄uincialia ⁊ ad qđam lans cōsent concilia dioceſana ⁊ sinodalia/ p̄tius/ per hacre iā aliq̄ ſepta ſunt ⁊ auifara. si q̄s

Vnius obedientie

5

vellet ad op^m manū mittere et ad fortia. Sed
beu desolatione solata est ois terra/ qz ne
mo est qz recognit corde, et qz runt oēs qz sua
sū. Non expedit prestituēdo obedienti
am pape in spūalibz fieri. Celiū hmōi ges
nerale. Primo qz videf implicatio sicutra
est qz maneat subtractio hmōi a papa/
et qz fiat celiū. Secundo qz facil^m ista restitu
tio et reductio tractari poterit in solo reg
francie si vēz sit qz oēs alij iam restituerūt
obedientiā aut in ea pmāserūt si vēz sit et
qz subtractio nō est facta pape etiā in regno
nisi sub 2ditione explicita/ vt qdā dicunt/
aut saltē implicata et qz de iure et eq̄itate deb̄
intelligi. Hec 2ditō est quisqz papa fecerit
debitū suū/ et concesserit ea qz sibi petebant
et ppter qz negationē siebat subtractio. Nam
cessante cā cessare debebet effectus. Addi
to hoc qz subtractio nillo mō portuit fieri iu
ste/ nisi ad finē vniōnis/ tanqz mediū ad h
ncēariū. Alioqñ tm malū et insolitū nullo
modo posset a culpa defendi. Si ergo nūc
videatur qz subtractio non pdest ad vniō
nem, vel nō est necessaria/ ppter 2descensio
nem pape ad ea que petebant: cessare ipsa
debet. qz si rebz stāibus vt stant erga pape
pmptitudinē de cedendo/ nō pōt de nouo
fieri subtractio. sic pcedere hnt aduersarij/
vt videf, non pī aut debet eisdem rebus stā
tibus eadē subtractio 2tinuari. Tertio qz
restitutio hui^m obedientiē qz ad spūalia/ fieri
cōmodius et breui^m pī per ascenſum cardis
naliū/ et reconciliationem mutuā indulgē
do pterita/ratificando que ratificāda eent
ad cauelā futuroz/ et emendationem secu
riorē pteritorz/ et conscientiaz serenationem
et ad abolendam omniē infamie aut rebel
lionis noī/ et qtinus in viā pacis coī anio
et eodē pede pcederz hoc obedientia 2cordi
us/ qm faciendo restōem debitiss modis/
neclubrabētes/ nec ille a quo facta est sub
tractio/ remanerēt notati de talibus: quod
difficilius esset euaderz/ si pec conciliū ali
qd feret determinatiua decisio.

¶ Non expedit cōciliū tale celebrari/ pre
stituendo obedientiā pape/ in administra
tōibz bñficioz/ et alioz hmōi. qz hz annēta
sunt spūalibz tm pīt spūalia noīari. Primo
qz rōnes aliue pōres de non expediendo
reformationē ecclēsie vniuersalem in mori
bus tractare faciūt p hac pte et p altero p̄n
cipali argumēto ad hāc pte. Tamē aduer
tendū est qz et si pcederet papā/ h̄c de iure

dīo dñiū vniuersale spūaliū et spūaliū/ re
spectu oīm. Tñ 2stat qz p diuersitate tpmz
locoz et statū, nec papa/ nec eccia habue
rit aut h̄c edñt/ in talibz dispensationibz
aut administrationibz bñficioz/ spūaliū iu
risdictionū sile exercitiū aut executionem
aut vsum. Itaqz notū est qz eccia tpe xp̄i et
aploz nullū habuit exercitiū aut executionē
nē iuridicā et ciuilē circa hmōi spūalia: imo
xp̄s plus videf facto et vbo tale exercitiū iu
risdictionis ciuilis phibuisse/ qz pmisse. Iz
nō dicā qz phibuerit aut oppositū phibue
rit/ nisi p loco et tpe. Quia enī eccia tūc ml̄
tiplicanda erat per discursum aploz et fid
liū. iō talis iurisdictioni spūalis et possessiones
fussent eis ad impedimentiū/ et tales sunt ad
h̄c 2gruentie multe. Sed p tpe Siluestri
et Lōstantini magni placuit dño ad dilata
tionē eccie inspirare tum 2stantino/ qz ta
les possessiones daret. tū eccie qz recipere/ et
durauit hmōi doratio ecclēsie vscz ad tēpa
nīa p successiones sanctissimoz patr̄z Gregorij et Ambrosij et alioz/ qz non est credi
cile in retentione talii errasse cōtra tpi iu
sionē. Sed longe aliter in p̄mitiu doratio
nedistribuebanz bona talia/ qz postmodū
tpe platoz/ qz ceperūt paulatim refrigeresci
rea sanctitatē pōz/ tandem abusi sunt tali
ter collationibz bñficioz et hmōi administrati
onē/ qz pape paulati et successore ad se ml̄
ta renocauerut/ vscz adeo/ qz finaliter datis
occasionibz et accepi/ qz nō est h̄c op̄ recita
re/ qz tota collatio et iurisdictioni talis/ penes
papā et ei^m curiā remanebat. Ita vt vix eēt
plaz qz possit minimū bñficiū 2ferte. Lō
currebat ad h̄c exactiones multiplices p sta
tu pape et cardinaliū: et si fraudes et abusus
et simoniae cōmitterent/ relinqū iudicanduz
exp̄is. Decidcirco dīci qm forte aliqz
videref qz sit expeditus eccie vniuersali/ redi
re oīa ad p̄stīnū statū eccie. seu illi^m/ qz fuit iē
pōre aploz/ qz fieri 2grue possit/ abieci
talibz iurisdictionibz p magna pte/ qz reddi
derūt ecciam totā brutalē et carnalē/ et nibil
fere sapientē de his qz dei sunt erga salutem
animar̄/ non ex se qzdem sed abutentiū vi
tio. Uel redeūdū esset ad statū eccie tpe sil
uestri et gregorij/ qn qlibet platus dimicē
batur in sua iurisdictione et solitudinis
parte/ et papa tenebat que sua erant/ absqz
tot repuationibz tot et continuis magnis
et exactionibus p sustinendo statū curie et
capitis nimis forte crescentem/ suū ceteros

n 3

De concilio generali

membroz status. Ad sciendum igitur istud cum multis appenditijs de puisione clericorum sufficientiū rē, et ad puidendū expediēs est fieri determinationem et reformationem vniuersalē ecclesie. nā vniuersalē statū tangit. Sed dicum est p̄us q̄ reformatio talis fieri non debet in cōsilio solius obediētē isti? Si vero quis obijciat q̄ istud sic stare non p̄t cū eis que dicta sunt de restituitione obedientie quo ad spūalia/quoniā esset ita bene periculū inobedientie culpabilis in uno sicut in alio. Respondetur q̄ latissima est differentia in spūalibus et tempalibus quo ad hoc et utrum fuisse bene semp intellecta a p̄orib⁹ et modernis. forte q̄ adhuc starent greci cū latinis. Paret enim ex p̄ote deductione q̄ papa potest remanere papa vniuersaliter in pfectiōe magna immo maiori q̄ erat. Silueſter et tamen nullum habebit exercitium actuale circa temporalia ecclesie vniuersalē per dioceses. Et cunctus habeat dominium vel plenitudinem potestatis in habitu que potestas ex causis certis p̄t cobri et arceri. immo debet ne exercit in actu sed dimittat singula singulis ministrare. Nonne christus fuit papa perfectissimus nonne similiter Pet⁹. ipsi tamen omne exercitū abdicauerūt se in talib⁹. q̄q̄ chriſt⁹ cum summa facilitate illud obtinere potuisset. Nihil ergo de pfectiōe status summi pontificis diminuit si pro causa rationali remouetur ad temp⁹ aut suspenditur sibi et anxia solicitude tot curaz immortaliū et piculosissimariū in anima et corpore pro bmoī exercitio circa temporalia distribuenda aut conferenda. augetur pot⁹ sua pfectio. et gratulari pfecto deberet in domino. Videretur vltius pro hoc multis q̄ non expedit vnuū solum caput p̄esse in talis exercitio administrationis spūalii. sicut expedit immo sicut necesse est vnuū soluz p̄esse in spūalibus respecu omnium. Lui⁹ ratio est quia ea que fidei sunt debet eadē apud oēs. et hec identitas et vnitas vicit aut nunq̄ ppetuari potest nisi recursus est finalis ad vnuū caput. Sed de traditionib⁹ humanis p̄ regimine tempalii ecclesie totaliter oppositū inuenit. quoniā p̄m varietate tempor⁹ locoz et gentiū et respectuum variāde sunt decretales et ordinationes super collationib⁹ et regimine talii spūalii.

Ex his omnibus que lati⁹ possunt deduci

ci p̄babilit̄ vellēt aliqui dicerē nō esse expediēs fieri conciliū decisiū sup testiū ne vniuersali spūalis administrationis pape. Sed sup hoc debet conciliū vniuersale celebrari. Nec optet illos esse vel dici scismatis q̄ occasionē data et accidēte salēm in tempalibus fecerūt aut faciūt subtractioēs q̄ etiā stante vnitate eccie talis subtractionē contingebat vel in toto v̄l in pte fieri fortassis debuisset. Et si absq̄ grauiorū fissura i spūalib⁹ hoc potuerit contingere. tita sapientissima lucet in hac pte dei p̄nidentia. q̄ et malo scismatis alia bona sciet elicere. Et si p̄eraſt de quo vineret papa interim et cardinales. Respondeatur q̄ si faciant debitum suū laborādo et diligenter inquirēdo finēs scismatis. p̄sumēdum est q̄ cito inuenirēt et nūc puidet eis cōciliū generale qualiter erit expediēs honestū p̄ statu tantoū dño rū. Similic̄ de modis puisionis sufficien̄tiū clericorum tūc tractandū eset p̄ futuro.

Non expedit cōciliū p̄fatum fieri tanq̄ viarū vniōnis tūmodo reprinū. Ratio est qm̄ materia bmoī iā totaliter apta est et discussa. q̄ ad possibilitatē viarū et rōnabilitatē vel irronabilitatē eaq̄. et non restat nisi cōuenire ista obediētiā cuz altera in aliqua viarū. Hoc autē fieri potest siveq̄ debeat fieri absq̄ tali cōcilio huius obedientie qm̄ non videb̄t q̄ alia cōclusio ibidem concluderet. q̄ p̄sumērēt aduersarij de aliq̄ via assumenda. si enī vnaparticula ris via llimitaref inciderem⁹ in inconveniēs quale patimur. Ex his oībus nō determinatiue positis sed tūmodo examinatiue videtur seq̄ q̄ nullo modo expedit nūc cōciliū isti⁹ obediētie fieri nisi forte solū ad habendā liberā in p̄sulēdo deliberationē et plenā p̄cordia capitū et mēbroz ad inunes sup modo et forma vniendi. hanc obedientiaz secū et cū alia et hāc vniōne cōcorditer p̄se quēdi. Ad qd ampli⁹ declarādū possent adduci p̄cicularēs circūstantie sup diversē affectionib⁹ et intētionib⁹ diuersor⁹. et super piculo maxio nouaz dissensioniz sub orientaz et vic vnuū sopiēdaz in spūalib⁹ et spūalib⁹. nisi p̄us autē oīla limitarenē ea q̄ tractāda ēēt in cōcilio sup q̄b fierer. nisi p̄terea fieret talo p̄usio sup p̄missis nō determinādis q̄tāgūt fidē et vlem ecciam q̄ cōvocato cōcilio nulli sup ipa disceptare aut saltē determinare p̄sumēret. Deniq̄ zstatā liq̄s affectar⁹ totale penit⁹ decisionē būdi⁹.

Vnius obedientie

5

et alij penit⁹ hⁿ noluntur, sed toti viri obni
terent, nec et rō patēs ad sui destitutōz/sta
tim sic inueniēda ut dicūt. **R**estat igitur
coi et cordi cōsilio vel deliberaōe tñmodo
querere cū alijs viā aliquā in q nobiscū pue
niāt p vniēdo ecciam, siue via illa sit ouen
tio, siue compromissio h̄is vim cōsilij gene
ralis i modificatiōe sua, siue cōsiliū genera
le formaliter, siue cessio siue oēs vie in vnū
si debeat pfectus baberi finis put multi do
ctores opinantur. Hā et cōsilio vt dicūt fieri ne
q̄ q̄ vniōne dei verā in eccia sine cōsilio ge
nerali et p̄ q̄ absq̄ puentiōe et p̄lē
tim renūēte cedere altero cōtendentiū, qm̄
p cōsiliū taliter artabif q̄libet aut artari po
terit q̄ requirēt eoz p̄sens. Hā si dissen
serint obedire cōsilio erit palā scismatici, et
si scismatici erit deponēti. Quibus depositis
pcedendū erit ad nouā electionē libere
fiendā sicut eis a vita separatis, aut libe ce
dentib. **A**in vō ista sola causa, ultimo
tacta, si sufficiens causa ad hoc q̄ expediāt
aut de necessitate celebrandum sit bmoi cō
lium cōc illi⁹ obedientie, atēta difficultate
in cōnōcādo, et expēn, et p̄cūlis in cōtinu
ando, indicēt illi ad q̄ spectat, et incōueni
entib maioribz prudēt occurraut. **U**t
vītāt flāma ex discussionis vētatione cla
rōz emerget, p̄tōnēs et soluēt obiectō
nes p̄tra viā mediā q̄ put expedit, tacitā est.
In p̄mis dicēt aliqui p̄tra scđm expedi
ens q̄ absq̄ discussione eoꝝ q̄ hacēnus fa
cta sunt non p̄t sincere, et p̄ conscientiā ser
natione illud fieri quod p̄ponit. Hā si Bñ
dictus et vna p̄t cum suis adhēritib, aut
ali et altera fūt culpabiles de scismate aut
hereti vel de rebellione aut alio talivitio, q̄
liter tales absq̄ recognitione p̄tie culpe et
postulatione venie indulgentiā apud dēū
et homines merebuntur, non remittitur pe
na nisi p̄fiteatur culpa. **S**ed responde
mus q̄ hec obiectō fruola est, et sophistica
atq̄ fieri posset in oī materia dubia, sicut
ficeret ad impediendū viam cessionis libe
re absq̄ discussione iusticie. Dicimus igit
fm catholicā veritatē, q̄ in dubijs potest
fieri confessio sub conditione, et tali con
fessione veniam absolutam peccator cōse
queſ. Addimus ad hec q̄ oī et fere oī dī
ci possunt dubia in foro exteriori, que non
dū sunt iudicabiles diffinita. Propterea n̄l
ius erit scrupulus obedēdo dño Bñdicto
enā vbi fuisset hereticus aut scismaticus si resi

pisceret, vel si h̄ non staret per diffinitiū
sniam ecclie. Similiter de subditis rebellan
tib, si qui fuissent diceret. **Q**uis nesciat
multa apud antiq̄ patres et nūc q̄tudie to
lerari, ut desimonijs et alijs, que si indicia
liter essent ventilata et p̄uicta tolerari non
possent. Supaddim⁹ q̄ tota res p̄n, ma
gnis dubiōz in uolucris p̄recta est, et vtrius
q̄ colorata. **S**ed nec sunt aliqua que p̄prie
et nude tangat opposita fidei, qn magis in
factis diuersis et diversimode receptis, q̄ s̄ i
iure s̄istunt. Nulli idcirco p̄nt aut vīc p̄nt
de scismate et hereti p̄tinaces p̄uinci in hac
p̄te Deniq̄ dicim⁹ q̄ regula mḡralis theo
logie nō dī nos scrupulū inq̄erare ut fiat di
scussio illa, s̄ regla, q̄ si illō sit dubiū et li
ceat illō fieri, si fiat certū ē illō et
peccatū, qm̄ p̄dicta nō habebit rōnabilit
ter dubiū de eis q̄ fuerint p̄cordata, et p̄e
supponeſ q̄libet aut nō errasse, aut de era
tis penitere, et ita in suo honoris grada, iu
re, aut saltim mia remanere. **E**terū ab
alijs scđa fieret obiectio, et tra scđm expedi
ens. Crimina inquit nō ita generaliter re
manerēdīt impunita, alioq̄ in cōsentiuim
tribuerēt delinqndi. **H**ec salua p̄scientiā
forsan poterit dñs Bñdict⁹ ea ratifica
re aut nō infringere q̄ facta sunt, nisi p̄fīm
veniā, et nouā p̄firmationē singuli p̄ se pe
tant, aut n̄si de nouo abiliter et ordinēt.
Sed respōdm⁹ q̄ frequēter p̄cipue i delictis
tangētibz cōitatem aut homines grandis
status, consultius tolerātur errores cōies,
qm̄ vindicari se uero rigore quererentur.
Hunq̄d nō tolerat ecclā meretrices. Hōne
bec est exp̄sa prudētissimi Augustini sens
tētia in scđis suis multis, cui⁹ dicta sicut
necalioꝝ hic nō inserim⁹, qz a clericis satis
cognoscuntur, qz insup magis rōnem q̄ reta
lia dicta sunt, qz vbi dicta sunt, et alias of
ferre conamur. Non decessit ratōnes et ex
empla, n̄si breuitatis amor obstatet, et si n̄
experientia doctrice pateret veritas. **P**reterea quod additur de conscientia do
mini Bñdicti, satis dissoluitur per hoc
idem dictum, q̄ etiam vbi mala fuissent p̄
petrata, illa potest salua conscientia p̄ dō
no et utilitate tanti negotiū complendi, tole
rando dissimulare. Sicut regulariter vē
est q̄ prelatus non solum potest imo debēt
aliqua agere vel omittere propter genera
lem inclinationem subditorum, vbi etiā
quandoq̄ mala esset, que alias agere v̄l ō

114

mittere in graue delictum sibi verteretur.
Iuxta quod inferunt aliqui / q̄ etiam vbi
via cessionis minus bona fuisset. tamē at
tentis deliberationib⁹ omniū subditorum
super postulatione huius vie / dominus
Benedict⁹ illā acceptare tenebat / sicut nūc
acceptauit / c̄stumcūq; alias ad eā acceptā;
dam nō fuisset arta? vel arrandus. Sed h⁹
omittam? volum⁹ enī nibil discuti defact⁹
hacten⁹ vel inde. Rursus ea q̄ facta sunt in
pmotionib⁹ et similib⁹ duratē subtractione
auctorisata sunt p ordinarios loco / ad q̄s
ge iure cōi spectabāt talia. Lur ergo nō po
terit dñs Benedict⁹ psumere illos / qui a se
aut pdecessorib⁹ suis fuerant ad hec electi
et pmoti / immemores nō fuisse sue salutis. q̄
re neq̄bit absq; scruplo tolerare nedicam⁹
approbare q̄ facta sunt. ¶ Deniq; qd sub
iungit de venia singillatum postulāda mas
gis ad verecundā multoꝝ turbationē qm
ad tranquillitatē et pacē satis cē debet pos
tulatio venie generalis et modis honestis
executa. ¶ Facit p pdictis q̄ oia sacramē
ta / nūfis forte pnia / vim suā babēt / vt collatō
ordinū baptisim⁹ et similia / c̄stumcūq; fue
rint a peccatoꝝ distributa. stantetn debi
ta intētione faciēt q̄ ecclia facere intēdit / et
p̄cipue vbi nō et affectata ignorātia iuris /
sed ex facti iūsciria peccati⁹ exortū ē. p̄fca
non crūt reordinādi iam ordinati. ¶ Dein
detertio obijcent alij cōtra idē secundū et
tertū expediēt. et dicēt q̄ implicatō est i ter
minis / vt dñs Bñdicto fiat obediā tanq;
summo pōtifici. et nihilomin⁹ coartet eius
ptas ad certa / et p ceteros modos / et q̄ sibi
coadiutores socient. ¶ Sed mndemus p̄
mo iure positionē illoꝝ q̄ subtractōne / et
licite fieri potuisse cōfirmat. sic reuera aut
in isto aut in multis casib⁹ p̄t euenerē. Dici
mus itaq; q̄ papalis dignitas nō p extolle
tia aut fauore psonae / h̄z p ecclie vtilitate a
p̄po statuta ē. quāobrē fm̄ exigentia vtilita
tis eccie / tanq; finis / q̄ hec dignitas agibi
lia sua moderari. p̄ftim in eis q̄ nō sit exp̄
sa in iure diuino. Hoc enī dicere eēt de iure
naturali cuiuslibet policie qd̄ violari non
p̄t aut mutari. Si ḡtingit q̄ pdicta sie
ri sit expediēt p ecclia / attentis circumstātijs
negocioꝝ / aut vidz p̄t culpā dñi Bñdicti
seu aliq; ei⁹ p̄ditiones / min⁹ cūlcs et viles
ecclie. et vbi nō eēt culpabiles / aut ppter
generalē affectioꝝ et deliberationē omniū
subditoꝝ / etiā vbi errarent et minus bene
judicarent / dicim⁹ non solū ista licere fieri
imo posse / surgere obligatōnē ad agendū
¶ Heq; in h̄ derogat auctiati papali neq; ple
nitidini potestatis sue collate sibi a p̄po h̄
impleat. Ha posse mala et inexpedientia ec
clesie facere / q̄s diceret eē posse / q̄s crederet
hoc a christo collatū extitisse. Porro de q̄s
tpalibus administrationib⁹ ecclie et posse
sionū / urū / beneficioꝝ et similiū xps p se
ipm immediate nullaten⁹ se intromisit / nec
ordiare curauit. sc̄is et volēs talia cē varia
bilia fm̄ exigentia temp̄ / psonaz et loco
rū / ad cōmūnē ecclie vtilitatē. nō ad vnius
aut paucoz singularē pompā / aut inutilez
vanitatez siue voluntatez. Ratio postulat /
nec negam⁹ / vt dño pape et suis cardinalib⁹
bus fiat sufficiens p̄ficio de bonis ecclia
sticis / sicut olim summo sacerdoti inferioris
suas d̄cimas offerebā. H̄z bec p̄ficio
nonne poterat adimpleri / absq; h̄ q̄ necess
se sit ex toto ius ordinariorū cassari v̄l suspē
di. ¶ Profecto sic. Postremo dicēt alij q̄
hec via q̄ dicis media compleri non potest
absq; cōcilio hui⁹ obediētē generali / et ita
cadit in illud qd̄ ridef velle fugere. Hic n̄
dem⁹ q̄ si cōciliū generale nō q̄rere fieri ni
si sub modificationib⁹ tactis in bac via me
dia. non videref incōueniēt aut periculus
celebrare h̄mōi cōciliū. Lessarēteni omnia
q̄ cōtra ipm̄ vtilitatē audiūm⁹ allegari.
Nihilomin⁹ illud cōciliū neq; iudicam⁹
nc̄ciliū p̄ plemento celeriori et faciliori bu
ius vie / et absq; impēf innūeris / et tracu
tpis. q̄ nūc interim p̄usq; ista concordata
sint / dubia quedā orirent sup̄ invocatione
cōciliū / et q̄busdā similib⁹ q̄ hic cessant. Du
bitabit forte ali⁹ q̄ dñs Bñdictus audita
ista via illā aut impediet / aut nō cōcorda
bit. Propterea forte tutius est / vt ante oia
secrete / c̄stum fieri poterit hēatur p̄sens
maioꝝ omniū isti⁹ obediētē / aut saltē p̄n
cipaliū / vt cōi consensu totius sue obedien
tie / fiat oblatio talis / cui vniuersali p̄sen
sui si renuat assentire. quis nō videbit tūc
ei⁹ modū pcedendi penit⁹ improbabilem
ēt. quis non iudicabit ab eo iure recedēdū
fore? Hon. n. poterit alij terguerfactione
fautoria scismatis et subuersioꝝ ecclie de
negari. ¶ Ex si quis ad extremū dubitate
rit similiter de principib⁹ alijs q̄ nō appro
babūtia hanc mediā / fatemur h̄ non v̄sq;
quaq; certū esse / nisi p̄t in moralib⁹ sumē
da est certitudo ex his q̄ vt i plurib⁹ fm̄ re

V

Decreta concilii constan.

5

risimiles et probabiles conjecturas eueuisse
Si in oibus predicta via nihil petit diffici-
le aut onerosum vel in honestum queritur
per quid principes et plati debent impro-
bare maxime pro tanto bono reunitio-
nis obedientie huius totalis obtinendo. Quid
enigrave erit quod oia indulgeant peritura / et
non discutiantur quod dominus Benedictus habe-
at bonos consiliarios non suspectos cuiuscumque
potestim quoque iudicium agere quod acutum est / quod
ipsa vindicando proprias aut alienas iniuri-
as immunitis sit / et deo committat. aut certe
miuersali bono ecclesie et pacis illas donet
Idem dicimus de subditis quibuscumque erga do-
minum Benedictum. Profecto nihil istorum diffi-
cile enim forte apud illos / apud quos humilitas et
caritas et ecclesiastica unitas fuerint onerosa/
sed quodurbationibus gaudent et querunt quod sua
sunt / non quod Iesu Christi. Aut quod suis senten-
tias cervicosa aiositate nimis crederunt. Aut
si difficultia esse ista quisque contedent / animi
aduerterat ille obsecro si plures sint in aliis
vias / difficultates et ambages / aut viam alii
quam oī difficultate carente afferat in mediū
nos letis animis completemur. Quid si vero
sacerdotem vult. vel quod magis credimus / non
potest tunc cum aliqd agere necesse sit / pergit no
biscum in hanc suam / et attendat quod plus
beatitatem / vel sic stare / uno quotidie
magnis lapidis corruere / et dominum Benedictum
incarceratum esse / et cardinales suis honoribus
spoliatos / et principes ad pretionem pyculosque
dispositos videtur / aut quod ita prepareremus nos
pro hac reunitione proxima et totali huius obedi-
re / et cum alia celeriter et utiliter tractare valeam
us / et quodlibet si quodquisuerit / iam in proximum est
et a prudenteribz erit diligenter inquendum
inveniendum facilius.

Finis.

Decreta in sessione
publica concilij generalis Constantiæ. die
sabbati. 10. octobris Anno. Mccccvii. Et
primo pheumii sup futurus concilij celebran-
dis / et punctione aduersus futura scismata.

Frequens generalius conciliorum celebra-
tio / agri domini precipua cultura est. que pro spinas et
tribulos heresi errorum et scismatis extirpat. excessus corri-
git. deformata reformat. et vinea domini ad fru-
gements fertilitatis adducit. Illoque vo-

neglectus premissa disseminataque fouet.
Decretorum temporum recordatio / et priuile-
giis / et oculos nostros ponunt. Ea pro
hoc edicto perpetuo sancimus / decernimus atque
ordinamus / ut amodo generalia concilia
celebren. Ita quod proximam a fine huic concilij in
quinquennium immediate sequentur. Secundum
voce fine illius mediate sequentis concilij in
septennium / et deinceps in decennium per anno
celebrentur / in locis quod summus pontifices per me
sem ante finem cuiuslibet concilij approban-
te et assentiente concilio / vel in eius defectu
ipsum concilium deputare et assignare teneantur
ut sic per quoddam continuationem semper aut post
libet rigeat. aut per termini prudenter expectetur.
Quod terminum licet summo pontifici de fratribus
suoque scilicet romane ecclesie cardinalium et filio / ob
emergentes forte casus abbreviare / sed nullus
tenetur proget. Locum autem per futurum concilio cele-
brando deputatum ab his cuiusdam necessitate non
mutet. sed si forte casus aliquis occurrerit quod ne
cessarium videtur ipsum locum mutari pura obser-
vatio guerra et pestis aut similis. Tunc licet summo
pontifici de predictorum fratrum aut duorum pri-
orum iporum consensu atque consilio / alium locum per
deputato loco viciniori et aptius habendum
in natione surrofare. nisi idem vel sicut ipedi-
metum per totam illam nationem rigeret. sicut ad alios
quod alium locum viciniorum alterius nationis aptius
habetur / concilium potest consociari ad quod plati et
alii qui ad concilium soleat conlocari / accederet tene-
antur a scilicet principio loci ille fuisse deputatum.
Quod in loci mutationem vel termini breviatus
teneatur dicitur summo pontifice latime / et semel per annum
aut per triennium publicare / et utimare ut
ad ipsum concilium celebrandum predicti possint
statuto termino conuenire. Si vero quod
absit in futurum scisma oriiri contingere / ita
quod duo vel plures per summis pontificibus se
gererent. a die quo ipsi duo vel plures insig-
nia pontificatus publice assumplerint.
seu administrare ceperint. intelligatur ipso
iure terminus concilij tunc forte ultra annum pendens / ad annum proximum breviatus
ad quos omnes prelati et ceteri qui ad con-
cilium ire tenentur / sub penitus iuris et alijs
per concilium imponendis / absque alia vo-
catione conuenient. Necnon imperator et
terris reges et principes personaliter vel per
solennes nuncios tanquam ad communem incendi-
dum extinguendum / per viscera misericordie
Iesu Christi ex nunc exorati cocurrant.
Et quilibet ipsoque per romanum pontificem se gerens

n. 5